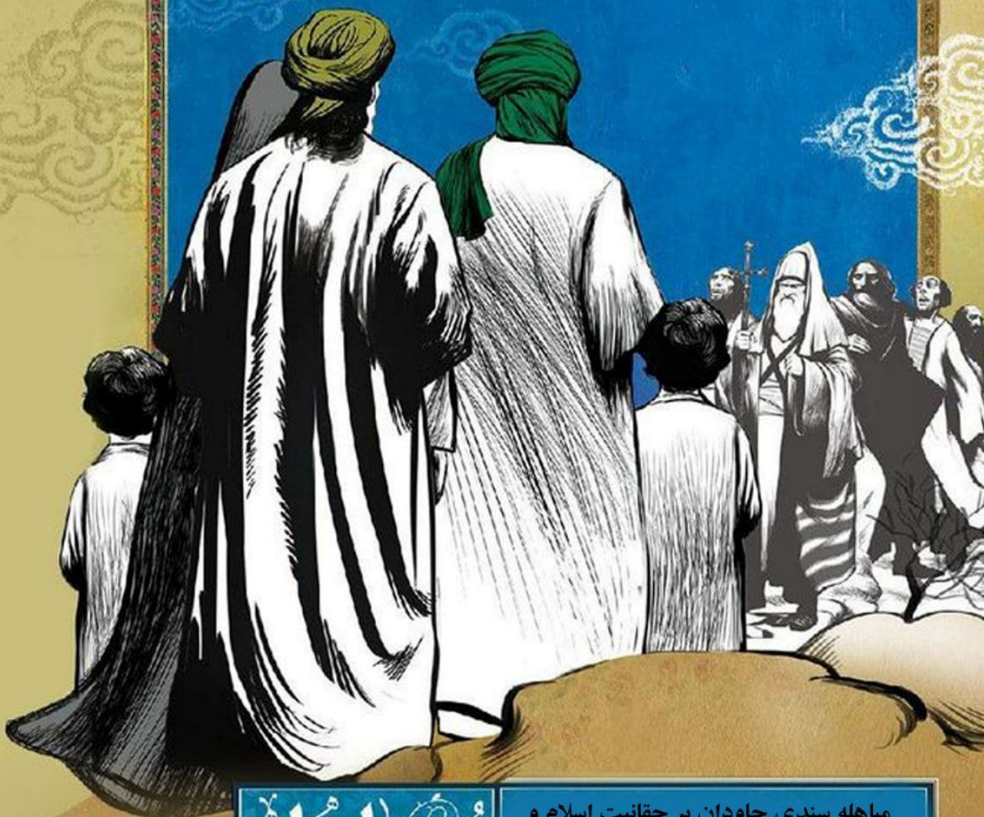

جوار | هفته‌نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان
سال دوم | شماره ۷۲ | ۳۰ خرداد ۱۴۰۴

مبَاهَلَه

مباهله سندی جاودان بر حقانیت اسلام و
شاهدی غیرقابل انکار بر اصالت و استحکام بنای
همیشه استوار تشیع راستین است

آنچه در این شماره می خوانیم:

- 3.....بیانات مقام معظم رهبری به مناسبت روز مباهله
- پیام آیت الله اعرافی به پاپ لئو چهاردهم جهت محکومیت تجاوز رژیم صهیونیستی و تهدیدهای
4.....وقیحانه علیه مرجعیت دینی
- 5.....مصاحبه سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان با روزنامه اونیره
- واقعه مباهله؛ الگوی گفتگوی بین‌الادیانی و ظرفیت‌های آن برای استقرار صلح.....
- 9.....دکتر مرتضی صانعی : استاد حوزه و دانشگاه
- 11.....مصاحبه با جامعه‌شناس ایتالیایی- وضعیت مسلمانان در ایتالیا - بخش دوم
- 16.....نمادهای مسیحی- ۸: نان
- 21.....حدیث هفته
- 22.....واتیکان در هفته ای که گذشت

جِوَار

هفته نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان

سال دوم | شماره ۷۲ | جمعه | ۳۰ خرداد ۱۴۰۴ | 20 June 2025

صاحب امتیاز: سفارت ج.ا.ا. ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمد حسین مختاری

سر دبیر: حسن نیازی

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: Via Bruxelles, ۵۷, ۰۰۱۹۸

تلفن: +۳۹۰۶۸۵۵۲۴۹۴

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

بیانات مقام معظم رهبری به مناسبت روز مباهله

بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا ابى القاسم المصطفى محمد و على آله الاطيبين
الاطهرين المنتجبين سيما بقیة الله فى الارضين (ارواحنا فداه و عجل الله فرجه و صلوات الله علیه) .

دهه‌ی آخر ذی حجه بلکه نیمه‌ی دوم ذی حجه؛ روزهای مهمی از لحاظ تاریخ اسلام و حوادث تاریخی اسلام است. روز بیست و چهارم بنا بر مشهور، روز مباهله است و همچنین روز نزول آیه‌ی ولایت در حق امیرالمؤمنین (سلام الله علیه)؛ *أَمَّا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ*؛ (۲) هم روز نزول سوره‌ی هل آتی (۳) است و به قولی روز «مباهله» است؛ ایام مهمی است. خب، در همین نیمه‌ی دوم ذی حجه، روز غدیر را هم که داریم که عید اکبر و حادثه‌ی مهم تاریخ اسلام است. مباهله - که یاد آن را باید گرمی داشت و بسیار مهم است - در واقع مظهر اطمینان و اقتدار ایمانی و تکیه‌ی بر حقانیت است و این، آن چیزی است که ما همیشه به آن احتیاج داریم. امروز هم ما احتیاج داریم به همین اقتدار ایمانی و همین تکیه‌ی بر حقانیت خودمان؛ چون در راه حق داریم حرکت میکنیم، به این باید در مقابل دشمنی دشمنان و دشمنی استکبار تکیه کنیم و الحمد لله تکیه هم می کنیم؛ از این جهت، ملت ایران، افکار عمومی، سرجمع گرایشهای مردمی کشور ما همین است که چون حقند، چون در راه درست دارند حرکت می کنند، یک اطمینان عمومی‌ای بحمدالله وجود دارد. سوره‌ی هل آتی هم مظهر برکت یک کار مخلصانه است؛ یک ایثار مخلصانه که خدای متعال به خاطر این ایثاری که اهل بیت (علیهم السلام) انجام دادند، یک سوره نازل کرد در حق اینها - سوره‌ی هل آتی - که این هم ضمن اینکه حالا یک حادثه‌ی تاریخی بسیار مهم و عزیز و افتخار آفرین است، درس است؛ ایثار در نظر پروردگار وقتی با اخلاص همراه باشد پاداش دنیوی و اخروی دارد.

بخشی از بیانات مقام معظم رهبری در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری 1397/06/15

مدیر

عالیجناب پاپ لئو چهاردهم
رهبر عالی محترم کاتولیک‌های جهان

با سلام و احترام؛

همانگونه که مستحضرید رژیم اسرائیل با نقض تمامیت سرزمینی و حاکمیت ملی جمهوری اسلامی ایران، نقاط متعددی از خاک ایران بویژه مناطق مسکونی را مورد حمله قرار داد و جمعی از مردم بیگناه از جمله زنان و کودکان، خادمان کشور ایران در عرصه دفاع از سرزمین و برخی از دانشمندان علوم و فناوری ایران را به شهادت رساند و تهدیدهای وقیحانه را علیه مرجعیت دینی، شخصیت‌های علمی فرهنگی، مراکز و نهادهای مقدس و توده‌های مردم و نخبگان ایران عزیز، اعلام داشته‌اند.

تهدیدات و تجاوزات رژیم صهیونیستی اسرائیل طی دهه‌های اخیر علیه کشورهای منطقه از لبنان تا غزه پیروان ادیان و مذاهب مختلف را مورد آسیب قرار داده و روح و متن منشور ملل متحد، به‌ویژه ماده ۴ بند ۲ آن، مبنی بر ممنوعیت توسل به تهدید یا بکارگیری زور را نقض کرده است. در این راستا، تهدیدات این رژیم مبنی بر حمله به تأسیسات و زیرساخت‌ها، تهدیدی جدی علیه صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی بوده و ضروری است که اقدامات فوری و موثری را در برابر این تهدیدات اتخاذ کرد.

ما به عنوان رهبران ادیان الهی، وظیفه‌ای مهم و جدی در برابر جنگ طلبی و نقض فاحش حقوق بشر داریم و لازم است با اتحاد و همبستگی، بر علیه چنین تجاوزاتی ایستادگی نموده و مانع گسترش جنگ و خشونت شویم. تاریخ، حمایت‌های عدالت‌محور و توجه به مردم مظلوم و بی‌گناه از سوی عالمان دینی را از یاد نخواهد برد و برای آیندگان به‌نگارش در خواهد آورد.

من به نمایندگی از مردم متدین ایران از جنابعالی به عنوان یکی از رهبران بزرگ ادیان درخواست می‌کنم که صدای مظلومیت ما را به جهانیان برسانید و مهاجمان جنایتکار را با صدای بلند محکوم نمایید.

با امید به همبستگی و اتحاد در راستای صلح و امنیت جهانی.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

علیرضا اعرافی

مدیر حوزه‌های علمیه ج.ا.ایران

۲
۱۶۱

ismc.ir

۰۲۵ - ۳۲۱۳۳۰۰۰

۰۲۵ - ۳۷۲۵۵۸۵۶

قم، جمکران، بلوار انتظار،
مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه
صندوق پستی: ۳۴۳۳ - ۳۷۱۸۵

قم، جمکران، شارع الانتظار
مرکز الإدارة العامة
للحوزات العلمية

Hawzah Ilmiyyah
high Management center,
Entezar Blvd, Jamkaran,
Qom, Iran

مصاحبه دکتر محمد حسین مختاری، سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

با روزنامه اونیره ارگان رسمی واتیکان و شورای اسقف های ایتالیا

واتیکان علاقمند به دیپلماسی و صلح است آیا امکان مذاکره در واتیکان وجود دارد؟

در پاسخ به سوال شما باید بگویم ایران همیشه آماده گفتگو است. البته گفتگوهای غیر مستقیم در خصوص مسأله صلح آمیز هسته ای با نماینده آمریکا در حال برگزاری بود که با تجاوز رژیم صهیونیستی متوقف گردید. پس از توقف تجاوز امکان ادامه مذاکره غیر مستقیم همچنان وجود دارد. واتیکان هم می تواند در این خصوص ایفای نقش کند.

این سخنان، ترجمه عملی از تمایل واتیکان برای «رودررو نشانیدن دشمنان» است؛ ابتکاری که پاپ لئون چهاردهم اعلام کرده است. با این حال، نماینده دیپلماتیک تهران نزد واتیکان هشدار می دهد: «پیش شرط آن توقف تجاوز رژیم صهیونیستی است.»

بله، سفیر ایران، اسرائیل را «رژیم صهیونیستی» می نامد تا جنگی را توصیف کند که به گفته او با «حمله ای وحشیانه» در روز جمعه آغاز شده است. او در ادامه عکس هایی از قربانیان بمباران های اسرائیل را نشان می دهد: «همه غیرنظامی هستند، غیرنظامی... یک نوزاد دوماهه، کودکی که در این عکس پدرش او را در آغوش گرفته، دانش آموزان، زنان متعدد...» و بلافاصله با لحنی چالش برانگیز می پرسد: «سازمان های بین المللی مدافع حقوق زنان اکنون کجا هستند؟ سال ها ما را متهم می کردند، حالا حتی یک صدا هم بلند نمی شود...»

با این حال، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی هفته گذشته اعلام کرد که ایران تعهدات هسته‌ای خود را رعایت نمی‌کند...

این تصمیم، سیاسی بود؛ ناشی از فشار ایالات متحده و سه کشور اروپایی: بریتانیا، فرانسه و آلمان. کشورهایی که آشکارا از تجاوز علیه ما حمایت می‌کنند. در گذشته پانزده گزارش آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، مسیر غنی‌سازی اورانیوم ایران را برای اهداف صلح‌آمیز تأیید کرده بودند، آن‌هم تحت نظارت همین آژانس. اضافه می‌کنم که حمله به سایت‌های هسته‌ای می‌تواند منجر به پراکندگی مہارناپذیر و کشنده‌ی تشعشعات شود.

آیا ایران به دنبال ساخت بمب اتمی است؟

ما هرگز در پی ساخت سلاح کشتار جمعی اتمی نبوده‌ایم. حتی فتوایی از سوی رهبر معظم انقلاب وجود دارد که تولید، نگهداری و استفاده از چنین سلاح‌هایی را حرام می‌داند. علاوه بر این، ما همیشه بازرسی‌های بین‌المللی را پذیرفته‌ایم؛ چیزی که نمی‌توان درباره تل‌آویو گفت، که هم دارای کلاهک‌های هسته‌ای است و هم هرگز اطلاعات شفافی ارائه نکرده است.

پاپ لئون گفته است که «تهدید هسته‌ای» باید از طریق «گفت‌وگوی صادقانه و محترمانه» حل شود.

ایران پیش‌تر هم در موضوع هسته‌ای با ایالات متحده در حال گفت‌وگو بود. اگر نتانیا‌هو و دولت‌ش به ما حمله نمی‌کردند. شاید به توافق هم می‌رسیدیم، اراده ما برای گفت‌وگو همواره وجود داشته است، اما رژیم صهیونیستی خواستار به شکست کشاندن مذاکرات بود. طبق منشور سازمان ملل، این یک تجاوز به کشوری مستقل است. در واقع، عضوی از سازمان ملل به عضوی دیگر حمله کرده است. این نقض آشکار حقوق بین‌الملل است. با این حال، حتی پس از کشته شدن صدها غیرنظامی، هیچ‌کس واکنشی نشان نداد. نهادهای بین‌المللی که برای تضمین صلح و ثبات جهانی ایجاد شده‌اند، وقتی پای اسرائیل در میان است، روی خود را برمی‌گردانند: این در مورد نسل‌کشی غزه نیز صادق است، جایی که حتی کمک‌های بشردوستانه نیز اجازه ورود ندارند. با این حال، همان‌طور که وزیر خارجه ما اعلام کرده، به محض پایان یافتن تجاوز، ما گفت‌وگو را از سر خواهیم گرفت.

اسرائیل می گوید با جنگ پیش‌دستانه مواجه هستیم.

هیچ‌کس حق ندارد به تاسیسات هسته‌ای با کاربرد غیرنظامی حمله کند. این تاسیسات صلح‌آمیز هستند. همان‌طور که هیچ‌کس حق ندارد فرماندهان ارشد نظامی کشور دیگر را بکشد، دانشمندان را ترور کند یا حمام خون در میان غیرنظامیان به راه اندازد.

اما اسرائیل می‌گوید موشک‌های ایرانی مرگ و ویرانی به بار می‌آورند.

موشک‌های ما بسیار دقیق هستند و ما پیشاپیش هشدار تخلیه مناطق هدف را می‌دهیم. این‌ها در چارچوب دفاع مشروع صورت می‌گیرند. در مقابل، رژیم صهیونیستی موشک‌هایش را به سوی مناطق مسکونی‌ای شلیک می‌کند که هیچ هدف نظامی یا نیرویی در آن‌ها نیست؛ حتی به ساختمان تلویزیون ملی هم حمله کرده‌اند.

پاپ هشدار داده که: «هیچ‌کس نباید تهدیدی برای موجودیت دیگری باشد»

ایران هرگز به‌طور رسمی نگفته است که قصد نابودی اسرائیل را دارد. این تنها بهانه‌ای است برای توجیه جنگ. ما دشمن مردم یهود نیستیم. اگر دشمنی‌ای هست، متوجه رژیم صهیونیستی است که با اعلان جنگ به همسایگانش، کل منطقه را بی‌ثبات کرده است.

نظر شما درباره موضع ایالات متحده چیست؟

دولت نتانیاهو بدون رضایت واشنگتن اقدامی نمی‌کند. بنابراین ایالات متحده نیز در قبال آنچه در حال رخ دادن است، مسئول است.

هدف اسرائیل، تغییر رژیم در ایران است؟ نگران هستید؟

چگونه دولت‌ها و افکار عمومی جهان می‌توانند چنین دیدگاهی را بپذیرند؟ نظام سیاسی کنونی ایران حاصل انقلاب اسلامی است. ما دارای احزاب مختلف با گرایش‌های گوناگون هستیم. اما این جنگ یک نتیجه داشته: همگان متحد شده‌اند تا در برابر رژیم صهیونیستی از کشور دفاع کنند. حتی مردم نیز همین را از مقامات ما می‌خواهند.

چه جایگاهی برای گفت‌وگو میان ادیان وجود دارد؟

بسیار حیاتی است. ایران از هر ابتکاری که موجب گفت‌وگوی میان ملت‌ها و ادیان شود، استقبال می‌کند. بنابراین، شایسته است که رهبران دینی، تجاوزی را که به ما وارد می‌شود، به‌طور مشترک محکوم کنند؛ نه از روی ملاحظات سیاسی، بلکه بر پایه ارزش‌های مشترک معنوی.

و پاپ جدید؟

ایران برای پاپ احترام قائل است و قصد دارد روابط خود با واتیکان را تقویت کند. پس از مراسم آغاز پاپی، وزیر میراث فرهنگی ما نامه تبریک رئیس‌جمهور مسعود پزشکیان را به لئون چهاردهم تقدیم کرد. همکاری در حوزه دینی می‌تواند به کاهش تنش‌های بین‌المللی در سایه عدالت کمک کند.

واقعۀ مباهله؛ الگوی گفتگوی بین‌الادیانی و ظرفیت‌های آن برای استقرار صلح

دکتر مرتضی صانعی: استاد حوزه و دانشگاه

در سال نهم یا دهم هجری، پیامبر اسلام (ص) طی نامه‌ای به اسقف نجران، مسیحیان این منطقه را به آیین اسلام دعوت کرد. متن نامه چنین است: «باسم اله ابراهیم و اسحاق و یعقوب من محمد النبی رسول الله الی اسقف نجران و اهل نجران: اسلم انتم فانی احمد الیکم اله ابراهیم و اسحاق و یعقوب، اما بعد؛ فانی ادعوکم الی عبادۀ الله من عبادۀ العباد، و ادعوکم الی ولایه الله من ولایه العباد، و ان ابیتم فالجزیه، فان ابیتم اذانتکم بحرب، والسلام». (علی‌الاحمدی المیانجی، مکاتیب الرسول، ج 2، ص 406). همان‌گونه که مشاهده می‌شود در این نامه پیامبر اکرم (ص) بر پرستش خدای یگانه و خروج از ولایت بندگان به ولایت الهی تأکید نموده و از اهالی نجران خواسته که اسلام را بپذیرند. به دنبال دریافت این نامه هیئتی ۶۰ نفره متشکل از شخصیت‌های برجسته مذهبی و سیاسی نجران نظیر ابو حارثه اسقف اعظم مسیحیان، عبدالملک مسیح رئیس هیئت و آیهم یکی از شیوخ معتبر نجران، به مدینه آمدند تا با پیامبر مناظره کنند. اشکال اینها این بود که چرا پیامبر اسلام (ص) با طرح خدای واحد، تثلیث مسیحیان را زیر سؤال می‌برد و حضرت عیسی مسیح علیه‌السلام را بشر می‌داند. بر پایه این اشکال مناظره مسیحیان با پیامبر شکل گرفت. لیکن وقتی مسیحیان دیدند که از این ناحیه نمی‌توانند خواسته خود را بر پیامبر (ص) تحمیل کنند و در برابر منطق او حرفی برای گفتن ندارند، پیشنهاد مباهله را دادند و پیامبر اسلام نیز این پیشنهاد را پذیرفت. مهم‌ترین سند این واقعه، آیه "فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ..." (آل عمران: 61) است که بر اساس آن پیامبر اسلام (ص)، امام علی علیه‌السلام، حضرت فاطمه زهرا سلام‌الله‌علیها و امام حسن و امام حسین علیهما‌السلام را برای انجام مباهله آماده کرد. نقطه عطف صلح این حادثه آن هنگامی است که اسقف نجران و هیئت همراه وی با مشاهده این صحنه از مباهله انصراف دادند و پیشنهاد صلح را مطرح کردند.

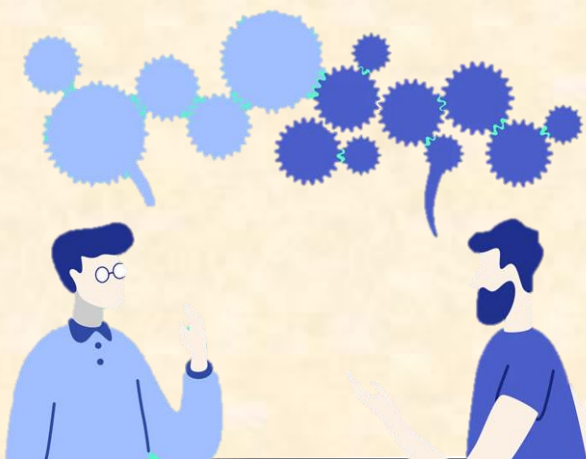

نکته قابل توجه در این واقعه تاریخی ظرفیت های الگویی است که این حادثه برای گفتگوی بین‌الادیانی به‌منظور استقرار صلح دارد که در یک نگاه کلی می‌توان به موارد پیش رو اشاره کرد. الف) تقدم گفتگو بر تقابل: در این حادثه الگوی سه‌مرحله‌ای گفتگوی بین‌الادیانی قابل فهم است. بدین صورت که ابتدا از منطق و استدلال در قالب مناظره علمی استفاده شد. در ادامه طرفین به سمت پذیرش داوری الهی حرکت کردند که همان واقعه مباحله است و در نهایت هم از پیمان صلح استفاده شد و کار به تقابل و خشونت کشیده نشد. ب) کرامت انسانی در اختلاف عقیدتی: رفتار پیامبر (ص) در اجازه دادن به نماز گزاردن مسیحیان در مسجد رو به مشرق، نماد احترام به مناسک دیگر ادیان است. همچنین توصیه امام علی (ع) به هیئت نجران برای پوشش ساده، نشان‌دهنده حساسیت نسبت به حفظ حرمت فضای عبادی مسلمانان بدون تحقیر باورهای دیگران است. ج) قدرت نمادین خانواده پیامبر (ص): حضور اهل بیت (ع) به عنوان "انفسنا" در آیه مباحله، پیامی جهان‌شمول دارد. به این معنا که صلح پایدار زمانی تحقق می‌یابد که رهبران ادیان، عزیزترین کسان خود را در معرض خطر الهی قرار دهند؛ این نشان‌دهنده اعتقاد را ستین به باورهای خویش است.

در این میان می‌توان به این مطلب هم اشاره کرد که واقعه مباحله امروز برای کسانی که مسیر گفتگو را انتخاب نموده‌اند در واقع به مثابه چارچوب نظری برای گفتگوی بین‌الادیانی به‌منظور حل و فصل مناقشات دینی است. به این معنا که بر اساس این چارچوب در گفتگوهای بین‌الادیانی نباید منطق تهدید و ارباب جای خود را به منطق درک متقابل و فهم آموزه‌های دینی بدهد. به علاوه باید در مسیر گفتگوی بین‌الادیانی به یافتن زبان مشترک یا ادبیات مشترک اهتمام ورزید و از زبان تقابلی و تفرقه‌افکنانه پرهیز کرد.

بعلاوه واقعه مباحله بستری را برای پاسخ به شبهات گفتگوی بین‌الادیانی فراهم کرده است که در خور تأمل است. به این معنا که برخی از جریان‌ها در هر دو دین اسلام و مسیحیت فکر نکنند که گفتگو مستمسی برای تغییر دین است و از گفتگو برای تبشیر و تنصیر استفاده کنند. بلکه در مقابل باید به این مطلب واقف باشند که موضوع گفتگو مصالحه بر سر اصول دینی نیست، بلکه در واقع موضوع گفتگو همکاری برای مسائل حیاتی بشری مانند مقابله با تروریسم و جنگ‌های نظامی است

وضعیت مسلمانان در ایتالیا

مصاحبه با جامعه‌شناس ایتالیایی، فابریتزیو چیوکا- بخش دوم

مصاحبه با فابریتزیو چیوکا، یکی از برجسته‌ترین کارشناسان اسلام در ایتالیا را ادامه می‌دهیم. بخش اول این مصاحبه در شماره قبلی هفته‌نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران نزد واتیکان (شماره ۷۱) منتشر شده است. آیا می‌توانید تصویری کلی از انجمن‌های اسلامی در ایتالیا برای ما ترسیم کنید؟

انجمن‌های اصلی عبارتند از: مرکز فرهنگی اسلامی ایتالیا (CICI)، اتحادیه جوامع اسلامی ایتالیا (UCOII)، کوریس (COREIS) و انجمن جوانان مسلمان ایتالیا (GMI). مرکز فرهنگی اسلامی ایتالیا (CICI) در داخل مسجد بزرگ رم قرار دارد. پایه‌گذاری آن در سال ۱۹۷۳ صورت گرفت؛ زمین آن طبق توافق عربستان سعودی با دولت آندره‌اوتی واگذار شد. در آن زمان، ایتالیا در تلاش بود تا مسیرهای دیپلماتیک جدیدی را بگشاید.

فراخوانی برای طراحی مسجد برگزار شد که معمار ایتالیایی، پورتوگزی، برنده شد و در سال ۱۹۹۵ نخستین سنگ بنای مسجد نهاده شد. جامعه‌شناس استفانو الیوی این مرکز را "اسلام دولت‌ها" توصیف کرده است، زیرا توسط سفارتخانه‌های کشورهای سنی اداره می‌شود. زمین آن در خاک ایتالیاست، اما مدیریت آن به صورت چرخشی توسط ۲۲ کشور سنی (هر کشور برای یک سال) اداره می‌شود و با واتیکان و سایر دولت‌ها روابط دیپلماتیک دارد. امام جماعت آن، نادر آکاد، دارای تخصص‌های بسیاری است. هنگامی که واتیکان یا دولت ایتالیا با مسئله‌ای مربوط به اسلام مواجه می‌شود، معمولاً به این مرکز رجوع می‌کند. تمرکز اصلی آن بر روابط نهادینه و رسمی است.

این مسجد، دومین مسجد بزرگ اروپا است که می‌تواند تا ۱۲۰۰۰ نمازگزار را به طور همزمان در خود جای دهد و بازدیدهای هدایت‌شده و رویدادهای مختلفی برگزار می‌کند. همچنین، هنگام سفر شخصیت‌های معروف به ایتالیا، از آنان نیز میزبانی می‌کند.

در دهه ۷۰ میلادی، اولین دانشجویان مسلمان که برای تحصیل به دانشگاه‌های پروجا و رم آمدند، انجمن دانشجویان مسلمان ایتالیا (USMI) را تأسیس کردند و شروع به ایجاد نخستین نمازخانه‌ها کردند. در دهه ۹۰، زمانی که جمعیت مسلمانان در ایتالیا به بیش از ۱۰۰،۰۰۰ نفر رسیده بود، انجمن دانشجویان مسلمان ایتالیا احساس کرد که باید چشم‌انداز خود را گسترش دهد، چرا که در آن دوران مهاجران مسلمان زیادی وارد کشور می‌شدند. از آنجا که این انجمن فقط برای دانشجویان طراحی شده بود، ظرفیت کافی نداشت و به همین دلیل تبدیل به (UCOII) اتحادیه جوامع اسلامی ایتالیا شد. از آنجا که برخی از بنیان‌گذاران اتحادیه (UCOII) وابسته به اخوان‌المسلمین بودند، این اتحادیه در طول سال‌ها همواره متهم به ارتباط با این گروه شده است؛ به همین دلیل، هیچ‌گاه رابطه خوبی با انجمن مستقر در مسجد بزرگ رم نداشت. اما اکنون، در سال ۲۰۲۵، آن ارتباط اولیه با اخوان‌المسلمین تا حد زیادی کمرنگ شده است. خود من رئیس، معاون و بسیاری از اعضای جوان آن را می‌شناسم و برخی از این جوان‌ترها حتی دیگر نمی‌دانند اخوان‌المسلمین چیست.

نکته مهمی که باید بین این دو انجمن بزرگ اسلامی تمایز ایجاد کند، مسئله فلسطین است.

اتحادیه روز شنبه [۱۲ آوریل] از همه مسلمانان، بدون توجه به عضویت در کدام انجمن، دعوت کرده بود تا در یک تظاهرات بزرگ در حمایت از فلسطین شرکت کنند؛ تظاهراتی که مسجد بزرگ رم در آن شرکت نخواهد کرد. این اتحادیه در زندان‌ها بسیار فعال است. روحانیون دینی با وزارت کشور ایتالیا توافقاتی دارند تا امامانی را به زندان‌ها بفرستند و از بروز پدیده «امام‌های خودخوانده» جلوگیری کنند؛ وضعیتی که در آن، فردی در زندان شروع به موعظه به دیگران می‌کند و ممکن است اندیشه‌های رادیکال مطرح کند. این توافق بین اتحادیه و وزارت کشور ایتالیاست. بیشتر نمایانگر اسلام مهاجران و مسائل مردمی‌تر است، به عبارتی "اسلام حاشیه‌نشینان".

در ادامه، انجمن COREIS وجود دارد که در دهه ۵۰ میلادی توسط یک ایتالیایی تازه‌مسلمان به نام فلیچه پالوچینی تأسیس شد (متولد ۱۹۲۹ در میلان با نام اسلامی شیخ عبدالوحید پالوچینی؛ نخستین ایتالیایی که به اسلام گروید و عضو طریقه صوفیه شد، سپس به عنوان یک مسلمان پیشرو و حامی گفت‌وگوی میان ادیان ابراهیمی شناخته شد).

این انجمن‌هایی که نام بردید همگی اهل سنت هستند. آیا در ایتالیا انجمن‌های شیعی نیز وجود دارند؟

قطعاً، مسلمانان شیعه نیز شکل‌های خاصی از سازمان‌دهی خود را دارند. در رم، آن‌ها در مرکز امام مهدی در خیابان اسپلو گرد هم می‌آیند. همچنین مساجد دیگری در شهرهای میلان، تورین و ناپل وجود دارد. متأسفانه، از آنجا که اسلام در ایتالیا عمدتاً اهل سنت است، مطالعات بسیار کمی درباره شیعیان انجام شده است. نخستین کار پژوهشی کمی و کیفی درباره شیعیان ایتالیا در سال ۲۰۲۴ توسط مینو میرشوالد منتشر شد.

بر اساس تجربه‌تان، آیا تعداد زیادی از مسلمانان در فعالیت‌های این انجمن‌ها شرکت می‌کنند؟

مسلمان متوسط، فردی است شاغل و دارای خانواده. اگر بتواند و ساعات کاری اجازه دهد، جمعه‌ها به مسجد می‌رود. اما فقط ۱۵ تا ۲۰ درصد افراد در فعالیت‌های این انجمن‌ها فعالانه شرکت می‌کنند.

در سال ۲۰۲۴، شما کتابی با عنوان «اسلام و ورزش در ایتالیا GMI». به عنوان یک مطالعه موردی» منتشر کرده‌اید که به بررسی درک و نگرش جوانان مسلمان در ایتالیا نسبت به ورزش و فعالیت‌های ورزشی می‌پردازد...

این موضوع از اهمیت اجتماعی ویژه‌ای برخوردار است، زیرا ورزش یکی از مهم‌ترین ابزارهای ادغام اقلیت‌ها در جامعه به‌شمار می‌آید. با این حال، در مورد اقلیت مسلمان، فعالیت ورزشی در بسیاری از موارد می‌تواند عاملی از فشار محسوب شود؛ زیرا پایبندی جوانان مسلمان به دستورات دین‌شان ممکن است با شرایط ورزش کردن در یک کشور غیرمسلمان تضاد داشته باشد.

اکنون این انجمن توسط پسر او، یحیی سرجیو یاهه پالوچینی اداره می‌شود. این انجمن، انجمنی نخبه‌گراست و تنها از مسلمانان ایتالیایی تازه‌مسلمان تشکیل شده است. تمرکز آن بر رویکرد علمی و آکادمیک به اسلام است. ارتباطات نهادی زیادی دارد و به مشارکت در کنفرانس‌ها بسیار علاقه‌مند است.

همچنین انجمن جوانان مسلمان ایتالیا (GMI) نیز وجود دارد که نخستین شکل انجمن‌های اسلامی جوانان است و در سال ۲۰۰۱ (پس از ۱۱ سپتامبر) تأسیس شد. این انجمن توسط جوانان بین ۲۰ تا ۲۵ سال اداره می‌شود و برای همه مسلمانان بین ۱۸ تا ۳۰ سال باز است. به دلیل کمبود ساختارهای مشابه، برای جوانان مسلمان مسیر تقریباً اجباری است. این انجمن نوعی فعالیت اجتماعی و فرهنگی است و صفحات فعالی در شبکه‌های اجتماعی دارد.

بیشتر آن‌ها در مدرسه ورزش می‌کنند، چرا که مدرسه نخستین بستر اجتماعی شدن ورزشی است. و دقیقاً در این محیط، نخستین مشکلات پدیدار می‌شود: برای مثال، در حال حاضر در برنامه درسی مدارس، به‌ویژه در شمال ایتالیا، شنا به‌عنوان یک فعالیت رسمی وارد شده است و این موضوع برای برخی دانش‌آموزان مسلمان مشکلاتی ایجاد کرده است (دختران مسلمان از شنا کردن در کنار پسران احساس ناراحتی می‌کنند؛ آن‌هایی که تصمیم به شرکت در این کلاس‌ها می‌گیرند از لباس شنای اسلامی «بورکینی» استفاده می‌کنند، اما ممکن است به خاطر این پوشش مورد تبعیض قرار گیرند).

در سایر فعالیت‌های ورزشی مدرسه نیز مشکلاتی دیده می‌شود: مثلاً دختران مسلمان در تمرین‌های دونفره شرکت نمی‌کنند. متأسفانه، بسیاری از معلمان ورزش ابزار و دانش لازم برای درک نیازهای دانش‌آموزان مسلمان را ندارند، بنابراین اغلب ترجیح می‌دهند که آن‌ها را از فعالیت‌ها کنار بگذارند تا اینکه تلاش کنند دلیل رفتارشان را درک کنند.

در حالی که این موضوع در بسیاری از کشورهای اروپایی به‌طور گسترده مورد بررسی قرار گرفته است، در ایتالیا تاکنون تحقیق جامعی در این زمینه صورت نگرفته است.

برای پر کردن این خلأ، موضوع از طریق روش‌های تحقیق اجتماعی هم از نوع کمی و هم کیفی بررسی شد. در این تحقیق، نمونه‌ای متشکل از ۱۰۰ جوان مسلمان مشارکت داشتند (۶۰ نفر پرسش‌نامه را تکمیل کردند و ۴۰ نفر در گروه‌های متمرکز شرکت کردند).

نتایج نشان داد که جوانان مسلمان انگیزه بالایی برای انجام فعالیت‌های ورزشی دارند، اما این فعالیت‌ها باید به شکلی انجام شود که با اصول دینی آن‌ها در تضاد نباشد.

تعداد جوانان مسلمان در ایتالیا چقدر است و

چه نوع ورزش‌هایی انجام می‌دهند؟

آمار دقیقی وجود ندارد، اما می‌توان گفت که در ایتالیا تقریباً نیم میلیون جوان مسلمان وجود دارد (از حدود ۳/۲ سالگی تا ۱۹/۱۸ سالگی).

آیا این مشکلات فقط در ساعات ورزش مدرسه اتفاق می‌افتند؟

در ساعات درسی معمولی که دانش‌آموزان نشسته‌اند، این مشکلات کمتر دیده می‌شوند. اما من تازه یک پژوهش جدید را در این زمینه آغاز کرده‌ام. وقتی داده‌های کافی داشته باشم، اطلاع خواهم داد.

در ساعات ورزش، مشکلاتی مطرح می‌شوند چون پای بدن، دیده‌شدن، حرکت و انجام تمرین‌های مشترک دختر و پسر در میان است؛ در حالی که رویکرد اسلامی به ورزش، انجام فعالیت‌های ورزشی به صورت جداگانه است.

در سطح حرفه‌ای، چه تعداد ورزشکار مسلمان در رقابت‌های ورزشی شرکت می‌کنند؟

هر روز تعداد بیشتری از مسلمانان در تیم ملی ایتالیا رقابت می‌کنند.

اما به‌طور کلی، نمی‌توان تعداد ورزشکاران را بر اساس دین آن‌ها مشخص کرد، چون در ایتالیا هیچ پایگاه داده‌ای درباره مذهب افراد وجود ندارد. برخلاف مثلاً آلمان، که بر اساس اسناد هویتی و تابعیت، مذهب هم در آمارها ثبت می‌شود و به همین دلیل دستیابی به ارقام بسیار آسان‌تر است.

در ایتالیا، به دلیل قانون حفظ حریم خصوصی، این کار ممکن نیست.

بنابراین، ما در تحقیقات‌مان به صورت تخمینی و با برآورد عمل می‌کنیم.

ISLAMIC LIFE IN ITALY

نمادهای مسیحی - ۸: نان

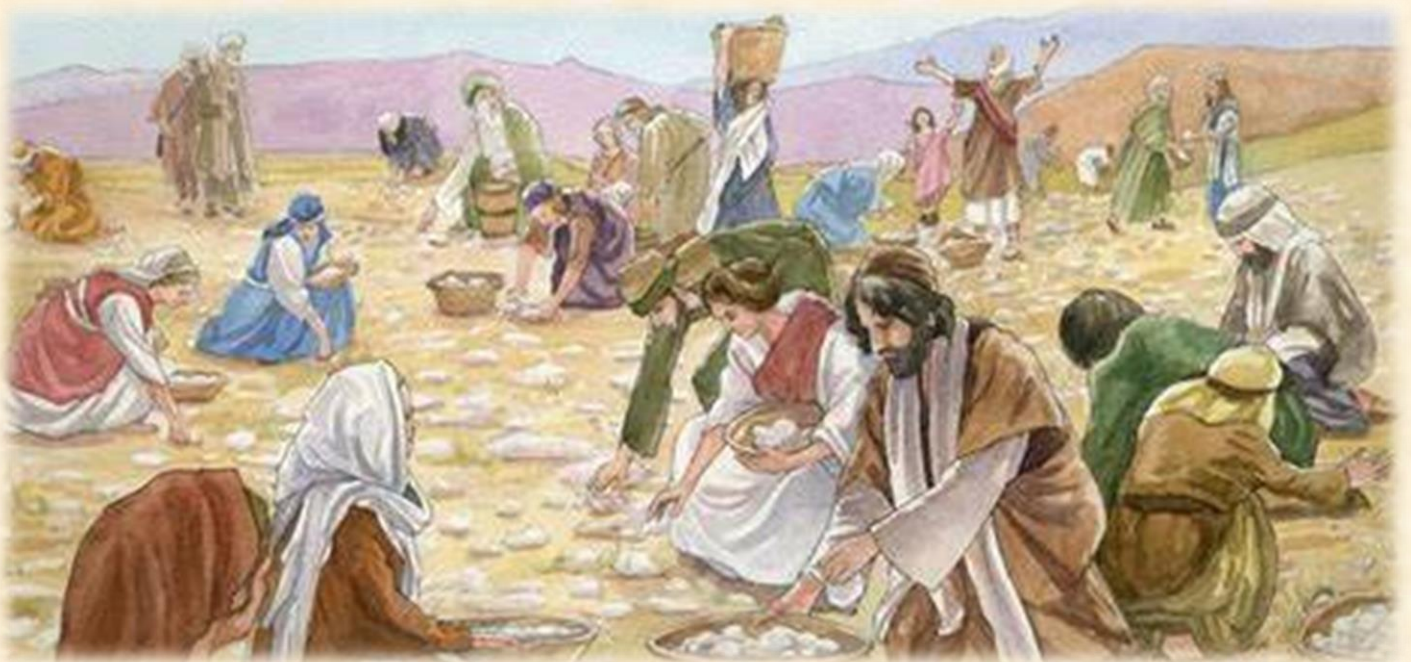

در عهد جدید، نان معنایی حتی غنی‌تر از نظر نمادین پیدا می‌کند. عیسی نان را به‌عنوان استعاره‌ای برای خود به کار می‌برد و می‌گوید: «من نان حیات هستم» (یوحنا ۶:۳۵)؛ در اینجا نان به نماد تغذیه معنوی تبدیل می‌شود. این نمادگرایی قدرتمند در برپایی عشاء ربانی در شام آخر به اوج خود می‌رسد؛ جایی که به باور مسیحیان، نان به خود بدن عیسی تبدیل می‌شود که برای آن‌ها شکسته شده است؛ نشانه‌ای ملموس از عشق خداوند و غذایی معنوی که مؤمنان را در زندگی زمینی‌شان تقویت می‌کند. نماد نان به‌عنوان بدن عیسی پاسخگوی نیاز عمیق انسان به ارتباط، تغذیه و دگرگونی است. با دریافت این نان، مسیحیان وارد پیوندی عمیق با خداوند و با یکدیگر می‌شوند.

نان جایگاهی بسیار مهم در کتاب مقدس دارد، زیرا نمادی با لایه‌های متعدد معنایی است. در سطح پایه، نان نمایانگر خود زندگی است، تغذیه‌ای ضروری برای وجود فیزیکی؛ و برای مسیحیان، این خوراک ساده و اساسی نشان‌دهنده حقایق عمیق‌تری از نظر معنوی نیز می‌باشد. در عهد عتیق، نان نماد عنایت و مراقبت خداوند از قوم خود است. زمانی که بنی‌اسرائیل در بیابان سرگردان بودند، خداوند نانی برای آن‌ها فراهم کرد که در طول سفر آن‌ها را تغذیه کرد. این نان معجزه‌آسا نه تنها جسم آن‌ها، بلکه ایمان‌شان را نیز تغذیه می‌کرد. اندیشه‌ای که می‌گوید خدا نان را از آسمان فراهم می‌آورد، مخصوصاً در زمان‌های کم‌بود یا عدم اطمینان، آرامش بخش و دلگرم‌کننده است.

همچنین باید توجه داشت که از نظر تاریخی، نان نه تنها برای بقاء فیزیکی اهمیت داشته، بلکه برای هویت فرهنگی و دینی نیز محوری بوده است. برای مردم زمان کتاب مقدس، نان ابتدایی ترین و اساسی ترین خوراک بود؛ و همین اهمیت در زندگی روزمره، آن را به نمادی برای واقعیت معنوی تبدیل کرده است. از همان ابتدا، "شکستن نان" به عملی اصلی در پرستش و جماعت تبدیل شد، که پیمان جدیدی را که عیسی برقرار کرده بود بازتاب می داد. این عمل به شکل گیری هویت مسیحیان اولیه کمک کرد و تا امروز نیز در مرکز مناسک آن ها قرار دارد. در سراسر کتاب مقدس، نان با تکرار قابل توجهی ذکر شده است که نشان از اهمیت اصلی آن در زندگی جسمی و روحی مؤمنان دارد. در عهد عتیق صدها بار به نان اشاره شده است. شمار دقیق آن بسته به ترجمه و اینکه آیا واژه های مرتبط یا انواع خاصی از نان نیز در نظر گرفته شوند، متفاوت است. برخی پژوهشگران تخمین می زنند که نان بیش از ۳۰۰ بار تنها در عهد عتیق ذکر شده است.

در عهد جدید نیز ده ها اشاره دیگر به نان وجود دارد، به ویژه در اناجیل که به آموزه ها و معجزات عیسی مربوط می شوند. واژه "نان" حدود ۹۹ بار در عهد جدید ظاهر می شود. این فراوانی اشاره ها به نان، نقش بنیادین آن در تجربه انسانی را نشان می دهد: نان نمایانگر نیازهای اساسی برای تغذیه، برای جامعه و برای معناست. نان صرفاً خوراک نبود، بلکه نماد عنایت خدا، میهمان نوازی و پیوندهای عهدی بود. در عهد جدید، عیسی نمادگرایی نان را حتی بالاتر می برد: نان ها را برای تغذیه هزاران نفر تکثیر می کند، به مؤمنان می آموزد برای "نان روزانه" دعا کنند، و در نهایت خود را «نان حیات» می نامد. این ارجاعات مکرر به نان، در سراسر اناجیل، موتیفی نیرومند می سازند که در برپایی عشا ربانی به اوج می رسد. عهد عتیق پر است از داستان هایی که در آن ها نان نقشی محوری ایفا می کند و هر کدام بینشی قوی درباره رابطه خدا با قومش ارائه می دهند. یکی از مهم ترین این داستان ها، که پیش تر به آن اشاره شد، فراهم آوردن نان در بیابان است (خروج ۱۶).

این نان مقدس که هر هفته جایگزین می‌شد، نماد رابطه پیمانی میان خدا و قومش بود. نشان‌دهنده تغذیه معنوی است که از حضور در کنار خدا حاصل می‌شود.

به‌طور تاریخی، این داستان‌ها اهمیت محوری نان را در خاورمیانه باستان بازتاب می‌دهند: نان فقط خوراک نبود، بلکه نماد خود زندگی بود. تقسیم نان پیوندهای میهمان‌نوازی و اجتماع را می‌ساخت؛ کمبود یا فراوانی آن تفاوت میان زندگی و مرگ بود. این روایت‌ها از تجربه‌های بنیادی انسانی—گرسنگی، تأمین، جامعه، و مراقبت الهی—بهره می‌برند و یادآور می‌شوند که نیازهای فیزیکی به‌طور ژرفی با زندگی معنوی پیوند دارند.

عیسی اغلب از نان به‌عنوان نمادی قدرتمند در آموزه‌های خود استفاده می‌کرد و آن را وسیله‌ای برای معجزاتش قرار می‌داد. یکی از معروف‌ترین معجزاتی که در آن نان نقش دارد، در هر چهار انجیل نقل شده است (مثلاً متی ۱۴:۱۳-۲۱). عیسی پنج نان و دو ماهی را برمی‌دارد، بر آن‌ها برکت می‌دهد و آن‌ها را تکثیر می‌کند تا جمعیتی عظیم را تغذیه کند. در آموزش‌های خود، عیسی نان را در دعا نیز به کار می‌برد و به پیروانش می‌آموزد تا برای "نان روزانه" دعا کنند (متی ۶:۱۱): این عبارت ساده اعتماد به عنایت خدا، اهمیت زندگی در لحظه حال و وابستگی به خدا برای تغذیه فیزیکی و روحی را در بر دارد. عیسی خود را "نان حیات" نیز می‌نامد (یوحنا ۶:۳۵): این استعاره مبتنی بر تصویر نان آسمانی در عهد عتیق است. در شام آخر، عیسی نان را برمی‌دارد، آن را برکت می‌دهد، می‌شکند و به شاگردانش می‌دهد و می‌گوید: «این است بدن من» (متی ۲۶:۲۶).

نمونه‌ای دیگر در داستانی است که در آن، پیامبر الیاس توسط کلاغ‌ها تغذیه می‌شود و سپس آرد و روغن را برای بیوه‌زنی تهیه می‌کند (اول پادشاهان ۱۷). این روایت نشان می‌دهد که چگونه خدا می‌تواند به‌روش‌هایی غیرمنتظره روزی بدهد، و چگونه هدایای کوچک، اگر از سوی خدا برکت یابند، می‌توانند فراوان شوند. این داستان مردم را به اعتماد به عنایت الهی و سخاوت تشویق می‌کند. نان همچنین در داستان ملکیم‌صادق و ابراهیم (پیدایش ۱۸:۱۴-۲۰) نقش مهمی ایفا می‌کند. ملکیم‌صادق، پادشاه-کاهن سالیم، برای برکت دادن به ابراهیم از نان استفاده می‌کند. این عمل نشانه‌ای از عشای ربانی آینده است و قداست تقسیم نان به‌عنوان نماد برکت و پیمان را برجسته می‌سازد. در کتاب روت، زمانی که روت در مزرعه بوعز خوشه‌چینی می‌کند، تقسیم نان میان آن‌ها به نماد مهربانی، عنایت و رستگاری تبدیل می‌شود. این روایت اهمیت جامعه و مراقبت از افراد آسیب‌پذیر را یادآور می‌شود. نان حضور در معبد (خروج ۲۵:۳۰) نیز یادآور حضور دائم و عنایت خداست.

این عمل که اساس عشای ربانی مسیحیان است، ژرف‌ترین معنای معنوی را به نان می‌بخشد. در اینجا نان به حامل حضور واقعی عیسی میان مؤمنان تبدیل می‌شود، نشانه‌ای ملموس از عشق او به آن‌ها.

از منظر تاریخی، باید به یاد داشت که در فلسطین قرن اول، نان خوراک اصلی و جوهره زندگی بود. استفاده عیسی از نان در آموزه‌ها و معجزاتش، واقعیت‌های معنوی‌ای را که اعلام می‌کرد با ابتدایی‌ترین تجربه‌های انسانی مخاطبانش پیوند می‌داد. استفاده عیسی از نان نماد نیازی به تغذیه فراتر از نیاز جسمی است. او با این کار به گرسنگی برای معنا، پیوند و تعالی پاسخ می‌داد. او با معرفی خود به عنوان نان، پاسخی به عمیق‌ترین نیازها و اشتیاق‌های انسان ارائه می‌دهد. افزون بر این، تقسیم نان در محیطی صمیمی نماد نیاز عمیق انسان به مشارکت، با خدا و با دیگران است. معنای این نان با سخنان عیسی در انجیل یوحنا بیشتر تعمیق می‌یابد: «من نان زنده‌ای هستم که از آسمان فرود آمده است. هر که از این نان بخورد، تا ابد زنده خواهد ماند» (یوحنا ۵۱:۶). نان شام آخر به تحقق نهایی منّا در بیا بان تبدیل می‌شود، روزی نهایی خدا برای قوم خود.

عبارت «شکستن نان» در کلیسای نخستین (پالئومسیحی) معنایی ژرف دارد که مستقیماً با قلب ایمان و جماعت مسیحیان اولیه سخن می‌گوید. این عمل ساده اما نیرومند، نقش مرکزی در زندگی ایمانداران نخستین داشت و تجسمی از اتحاد آنان در عیسی مسیح و مسیر مشترک روحانی‌شان بود. در کتاب اعمال رسولان آمده است که مسیحیان اولیه خود را وقف «شکستن نان و دعا» کرده بودند (اعمال ۲:۴۲). شکستن نان تنها یک وعده غذایی نبود، بلکه عملی مقدس بود که یادآور شام آخر عیسی با شاگردانش بود. این عمل، راهی ملموس برای به یاد آوردن فداکاری عیسی و تجربه حضور همیشگی او در میان ایشان بود.

از منظر تاریخی، این رسم از سنت یهودی شکستن نان در ابتدای وعده غذایی ریشه گرفته است. اما برای مسیحیان اولیه، معنایی نو یافت؛ نوری که از کلام و عمل عیسی در شام آخر بر آن تابیده بود. شکستن نان به آئینی مرکزی تبدیل شد که هویت آنان را به عنوان پیروان عیسی تعریف می‌کرد. شکستن یک قرص نان و تقسیم آن بین اعضای جماعت، حس وحدت و هدف مشترک را در آن‌ها تقویت می‌کرد. این آئین به نیاز عمیق انسانی برای تعلق و ارتباط پاسخ می‌داد و یادآوری مداومی بود که آنان بخشی از چیزی بزرگ‌تر از خود هستند.

در حین مشارکت در این وعده غذای مشترک، مسیحیان اولیه شادی‌ها، رنج‌ها و نبردهای خود را با یکدیگر سهیم می‌شدند و در جامعه ایمان خود حمایت و دلگرمی می‌یافتند.

شکستن نان همچنین دلالت‌های اجتماعی مهمی داشت. در جهانی که آکنده از شکاف‌های طبقاتی و منزلتی بود، این عمل کلیسای مسیحی اعلامی رادیکال از برابری و شمول‌گرایی به شمار می‌آمد: همه خوش‌آمد بودند و همه برابر. این خود شهادتی نیرومند از قدرت دگرگون‌کننده انجیل بود.

پدران کلیسا ژرف‌اندیشانه درباره معنای مسیحی نان تأمل کرده‌اند و بر این نکته تأکید داشتند که نان نماد عنایت و مراقبت خداوند از قوم خود است. آنان اغلب به «مَن» در بیابان اشاره می‌کردند که پیش‌تصویری از عشای ربانی تلقی می‌شد؛ نشانه‌ای از میل خداوند به تغذیه جسمی و روحانی قوم خویش. در روزگاری که تعالیم گنوسی، «دانش پنهانی» را راه رستگاری می‌دانستند، پدران کلیسا نان را نمادی از دسترسی همگان به حقیقت الهی می‌دانستند و به واسطه آن بر محبت بی‌دریغ خداوند برای همگان تأکید می‌کردند.

سنت ایگناتیوس انطاکیه عشای ربانی را چنین توصیف می‌کند: «داروی جاودانگی، پادزهری علیه مرگ.»

سنت آگوستینوس نیز در اعترافات خود، از تصویر نان برای توصیف قدرت دگرگون‌کننده فیض الهی بهره می‌برد. او از «مه الهی» سخن می‌گوید که جان را طراوت می‌بخشد و تغذیه می‌کند، و آن را به ویژگی‌های زندگی‌بخش نان تشبیه می‌کند. این استعاره یادآور شیوه رازآلود عمل فیض خداوند است؛ اغلب نامرئی، اما عمیقاً تغذیه‌کننده.

برخی از پدران کلیسا، مانند سنت یوحنا زرین‌دهن (کریسوستوم)، میان تهیه نان و زندگی روحانی شباهت‌هایی می‌دیدند: فرایند آسیاب گندم، ورز دادن خمیر و پختن نان، به مثابه استعاره‌ای از آزمون‌ها و دگرگونی‌های زندگی مسیحی در نظر گرفته می‌شد.

حدیث هفته

امام صادق(ع) نقل می کند که از امام علی(ع) درباره فضایل آیه مباهله سؤال شد. آن حضرت (ع)، قسمتی از فضایل خود را برای آنها بازگو نمود. گفتند: (یا علی!) باز هم بگو. آن حضرت فرمود: «نزد پیامبر(ص) دو نفر از احبار نصارا از اهل نجران آمدند و درباره عیسی(ع) به مباحثه پرداختند. خداوند متعال هم آیات مباهله را نازل فرمود. پس از این پیامبر(ص) دست علی(من)، حسن و حسین و فاطمه را گرفت و کف دست خود را به سوی آسمان گشود و آنها را به مباهله فراخواند.

تفسیر العیاشی، ج 1، ص 175-176، ح 54ش

واتیکان
در هفته ای که گذشت...

نگرانی پاپ لئون چهاردهم نسبت به وضعیت نامساعد در ایران و اسرائیل

حمایت از مسئله صلح، تکلیف همگانی است

روزنامه اُسرواتوره رومانو

پاپ لئون چهاردهم شنبه گذشته پس از پایان نشست جوبیله ورزش در واتیکان، در رابطه با وخامت وضعیت در ایران و اسرائیل گفت: «در همین روزها در واقع اخباری می رسد که بسیار نگران کننده است. وضعیت در ایران و اسرائیل به شدت رو به وخامت گذاشته است و در چنین لحظه حساسی می خواهم با قاطعیت بار دیگر فراخوانی به مسئولیت پذیری و عقلانیت بدهم. تلاش برای ساختن جهانی ایمن تر و عاری از تهدید هسته ای می بایست از طریق دیداری محترمانه و گفتگویی صادقانه دنبال شود، تا صلحی پایدار بنا گردد که بر پایه عدالت، برادری و خیر همگانی استوار باشد. هیچ کس نباید هیچ وقت تهدیدی برای موجودیت دیگری باشد. وظیفه اصلی همه کشورهاست که از آرمان صلح حمایت کنند، راه های آشتی را در پیش بگیرند و راه حل هایی را ترویج کنند که امنیت و کرامت را برای همگان تضمین نماید».

دیدار پاپ با اساقفه ایتالیا: «کلیسایی باشید که انجیل را زندگی می‌کند»

روزنامه اُسرواتوره رومانو

پاپ لئون چهاردهم سه شنبه گذشته در دیداری رسمی با اعضای شورای اساقفه ایتالیا در واتیکان، بر چهار محور اساسی برای زندگی کلیسایی، شامل: "ابلاغ انجیل، صلح، کرامت انسانی و گفتگو" تأکید کرد.

او همچنین به موضوع صلح پرداخت و خواستار آن شد که کلیساها به «خانه‌های صلح» تبدیل شوند و پروژه‌هایی برای آموزش عدم خشونت و میانجیگری در درگیری‌های اجتماعی راه‌اندازی کنند.

در بخش دیگری از سخنان، پاپ نسبت به خطرات فناوری‌های نوین از جمله هوش مصنوعی، رسانه‌های اجتماعی و اقتصاد هشدار داد و بر ضرورت حفظ کرامت انسانی تأکید کرد. او انسان را نه یک سیستم الگوریتمی، بلکه موجودی با رابطه، راز و کرامت توصیف کرد.

در پایان، پاپ خواستار ادامه گفتگو میان نسل‌ها و گروه‌های مختلف شد و تأکید کرد که فقط در فضای دیدار و گفتگو است که حقیقت باورپذیر می‌شود.

پاپ از اساقفه ایتالیا خواست تا در مسیر وحدت بوده و پیمایش هماهنگ داشته باشند، از تصمیم‌های شجاعانه نیز نترسند. وی بر نقش مهم مؤمنان غیرکشیش یا روحانی به‌ویژه در حوزه‌هایی چون آموزش، بهداشت، فرهنگ، اقتصاد و سیاست در مأموریت کلیسا تأکید کرد.

L'OSSERVATORE ROMANO

دیدار دبیر کل سازمان ملل با

پاپ لئون چهاردهم

روزنامه اسرواتوره رومانو

پاپ لئون چهاردهم دبیر کل سازمان ملل آنتونیو گوترش را به حضور پذیرفت. در این دیدار به تلاش واتیکان در حمایت از سازمان ملل متحد در راستای ایجاد بستر صلح در جهان تاکید شد. محور گفتگو ها برخی از فرآیندها در رابطه با نشست های آتی این سازمان، مشکلات سازمان ملل متحد در حل بحران های جهانی و موضوعات مربوط به وضعیت جنگ و بی ثباتی ها در مناطق مختلف جهان مورد بررسی و تبادل نظر قرار گرفت.

L'OSSERVATORE ROMANO

کاردینال پارولین: مقر مقدس در خط

مقدم خلع سلاح هسته ای است.

وبسایت واتیکان نیوز

کاردینال پیترو پارولین، نخست وزیر واتیکان، بار دیگر بر تعهد مقر مقدس نسبت به خلع سلاح هسته ای تأکید کرد. او در برنامه ای که به مناسبت صدمین سالگرد تولد کشیش دون اورسته بنزی برگزار شده بود - شخصیتی که از او به عنوان «پل ساز واقعی برای عدالت جهانی و همبستگی» یاد شد - درباره درگیری جدید بین ایران و اسرائیل گفت: «ما حقیقتاً امیدواریم و تلاش می کنیم که مقر مقدس در خط مقدم برای خلع سلاح هسته ای باقی بماند. ما نه تنها استفاده، بلکه مالکیت سلاح های هسته ای را نیز غیراخلاقی می دانیم».

پارولین بر این نکته تأکید کرد که فرآیند خلع سلاح باید با گفتگو و مذاکره، به شیوه ای مسالمت آمیز پیش برود، و این همان چیزی است که در حال حاضر از طرف های درگیر خواسته می شود.

مونسینور گالاگر: جنگ، ورشکستگی سیاست و بشریت است»

روزنامه اُسرواتوره رومانو

M | 2025

FOR EUROPE

GLOBSEC

مونسینور گالاگر در ادامه افزود: «صلح آن است که توسط تسلیحات شکل نگیرد و بواسطه عدم تهدید و بازدارنده ها باشد، مولود عشق و تحت حمایت عدالت بوده، ریشه در کرامت هر یک از ابنای انسان داشته باشد. صلحی که حقیقتاً "جهانی است"، باشد. لذا منظور کلیسا از صلح نه فقط عدم جنگ، بلکه فراخوانی به روابط خوب و عدالت است. از زمان جنگ جهانی تاکنون، آموزه های پاپی بصورت مداوم سنگ بنایی برای صلحی مبتنی بر عدم سلطه و عدالت، بر اساس حقیقت، اقدامات خیرانه، آزادی و کرامت غیر قابل تخطی انسان می باشد. ضمن اینکه صلح واقعی می بایست بر مسیر تکامل یکپارچه بشری حرکت کند، "جنگ"، به عنوان ورشکستگی سیاست و بشریت تعریف می شود».

سر اسقف پل ریچارد گالاگر وزیر امور خارجه واتیکان در نشست گلوبسک 2025 پراگ، در سخنرانی خود بر لزوم اندیشه و اقدام در برابر چالش های فوری و تحولات اخیر با اتخاذ استراتژی جهت بنای آینده جهانی بهتر تاکید نمود و گفت: «جهان ما در یک دو راهی قرار گرفته است. جنگ در اوکراین، نسبت به توهم اینکه صلح در اروپا دائمی است، تعدی کرد. از سرزمین مقدس خون می چکد. سوریه، یمن و بسیاری از اماکن در دام سیکل های خشونت و ناامیدی گرفتار شده اند. صلح نیازمند مدیریت بیشتر، نگاهی اخلاقی و تحول قلبهاست. دنیا نه تنها خواستار خاتمه یافتن خشونت ها، بلکه در مان خاطرات، بهبود روابط و از سرگیری امید است. و این همان جایی است که می بایست عقلانیت نه به مانند رقیب سیاسی، سیاست و ساختارهای اجتماعی، بلکه به مانند روح آن ها وارد

عالم شود»

پاپ لئون چهاردهم در بازدید از مرکز فرستنده سانتا ماریا دی گالریا

وبسایت واتیکان نیوز

پاپ لئون چهاردهم در پایان بازدید خود از مرکز فرستنده «سانتا ماریا دی گالریا»، در مصاحبه‌ای با برنامه خبری TG1 شبکه Rai، بار دیگر بر اهمیت خدمات رادیو واتیکان به‌ویژه برای مناطقی که دسترسی به آن‌ها دشوار است، تأکید کرد.

وی گفت: «می‌خواهم بار دیگر این فراخوان برای صلح را تکرار کنم و بگویم که باید به هر قیمتی از به‌کارگیری سلاح پرهیز کرد»، و باید «از طریق ابزارهای دیپلماتیک و گفت‌وگو» به دنبال حل مسائل بود. گفت‌وگویی که باید «با هم» انجام شود برای «یافتن راه‌حلهایی» برای آن فاجعه‌ای که «افراد بی‌گناه زیادی در حال جان باختن هستند».

پاپ همچنین به تاریخچه و آینده‌ی مرکز فرستنده‌ای که در سال ۱۹۵۷ به دستور پیوس دوازدهم تأسیس شد، پرداخت. مرکزی که اکنون مأموریتی تازه در راستای مقابله با تهدیدهای ناشی از تغییرات اقلیمی یافته است.

پاپ گفت: «من این مرکز را نمی‌شناختم، آنتن‌های رادیو واتیکان را». تأکید کرد که چقدر در دوران مأموریتش در آمریکای لاتین، دسترسی به پخش رادیو واتیکان از طریق یک «رادیوی کوچک» برایش مفید بوده است، «بارها حتی در کوهستان‌هایی که امکان ارتباط دیگری وجود نداشت». همچنین در آفریقا، در سفرهایش به‌عنوان سرپرست آگوستینیان‌ها، هنگام بازدید از کشورهای مختلف: «همیشه شب‌ها - یادم هست - اخبار را پیدا می‌کردم، کلامی نیک، برای این خدمت بسیار ارزشمند رادیو واتیکان»

72

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee
Second Year | Issue 72 | 2025 June 20

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

